

In de dokterswachtkamer.

Eenakter

Auteur: Daniel Quintens

Uitgeverij: cts-producties.nl of .be

Op een mooie en zeer warme dag zitten enkele patiënten te wachten tot dat de dokter begint aan zijn consultaties.

Het duurt en het duurt lang.

Komt de dokter wel opdagen?

Flavie en Julia een wat oudere en slordige dames, de norske Miesten die ongeveer dezelfde leeftijd heeft dan Flavie en de jonge blonde, wulpse en sexy Fientje zitten samen in de wachtkamer van de dokter.

Ze kletsten er maar op los.

Fientje wordt via haar gsm opgebeld en ze moet een bekentenis doen tegen Flavie en Miesten.

Door dat de dokter maar niet komt opdagen, komen verschillende gesprekken los.

Plezante en verdrietige, tot Flavie een briefje op de grond ziet liggen.

Dan beseft ze pas wat er gebeurd. Ward de straathoekwerker was iets vergeten, maar wat?

Een plezante en soms droevige eenakter.

Decor:

De wachtkamer van de huisarts.

Bezetting: 3 Dames - 2 heren

Flavie: een gezette dame van boven de vijftig.

Julia: Een beetje te vergelijken met Flavie

Miesten: Een manneke met ongeveer dezelfde leeftijd als Flavie.

Fientje: een blond meisje die het niet zo nauw neemt met zeden en is altijd sexy gekleed.

Ward: Een deftige heer die als straathoekwerker zijn kost verdient.

De wachtkamer.

Eenakter

(Flavie komt beladen met twee boodschappen tassen binnen gesukkeld in de wachtkamer van de dokter – de wachtkamer staat er wat rommelig bij – één stoel staat gevaarlijk dicht bij de ingang van de wachtkamer)

Flavie:

Goede dag alle... *(Struikelt over een stoel)* ...maal

Verdomme hé, die stoel staat hier toch wel in de weg zeker.

(Ze zet haar zakken neer en zet de stoel terug op zijn plaats....)

Dat is nu al jaren zo.

Ik weet niet wat die dokter bezielde of zijn kuisvrouw om die stoel hier te zetten.

Er zal er toch weleens iemand zich zwaar aan kwetsen.

(Neemt haar tassen en ze zet zich neer en kijkt verbaast rond)

Oei, er is hier nog niemand.

De eerste zijn is altijd een voordeel.

Ach, als hij begint, dan moet ik niet lang wachten

Ik hoop dat hij rap zal beginnen.

(Na een paar keer gezucht te hebben kijkt ze op haar uurwerk en zucht weer)

Ik geloof dat ik toch te vroeg ben.

Maar ja, beter te vroeg of te laat zei mijn vader zaliger.... En dat was een hele rare.

Geloof je me niet?

Nee?????

Ik ga je een voorbeeldje geven.

Hij zei altijd Goed luisteren hé..... hij zei dat hij van een varken wel honderd kilo worsten kon maken en van zijnhmmm.. je weet wel..... *(Ze wijst met haar vinger naar haar onderbuik)* ... HmmmKon hij geen enkel varken maken..... alleen maar.... twee meisjes.

Versta je het?

Allé dat was een vuiltje hé.

(zucht..... dan neemt ze een boekje van de tafel en begint erin te bladeren – dan komt Julia binnen)

Julia

Dag..... *(Valt over dezelfde stoel als Flavie)* allemaal.

Verdomme hé, die stoel staat hier toch wel in de weg zeker.

(Ze zet de stoel terug op zijn plaats....)

Dat is nu al jaren zo.

Ik weet niet wat die dokter bezielde of zijn kuisvrouw om die stoel hier te zetten.

Er zal er toch weleens iemand zich zwaar aan kwetsen.

Flavie

Ook een goede dag Julia.

Julia

Ach hier zé... daar zé..... wie we daar hebben Onze Flavie.
Zeg, heb je dat gezien van die stoel?

Flavie

Ja, ik heb precies hetzelfde voor had en ik heb precies hetzelfde gezegd.
Toch zou de dokter daar iets aan moeten doen.

Julia

Natuurlijk, straks breekt er hier nog iemand zijn been.

Flavie

Zo erg zal het niet lopen, maar men weet nooit.

Julia

Zeg nooit, nooit.

Flavie

Dat zei mijn vader zaliger ook altijd, zeg nooit, nooit en die was een rare zulle.

Julia

U kennende, zou ik het nog een beetje geloven.

Flavie

Ben ik ook een rare misschien?

Julia

Dat heb ik niet gezegd, maar alle, je denkt wat je wilt.

Flavie

Ik ga maar doen alsof dat ik het niet gehoord heb.

Julia

Was maar een grapje.

Flavie

Zeg Julia, is het erg?

Julia

Erg?

Wat is er erg?

Flavie

Wel, dat je hier bent.

Je gaat me nu vertellen dat je gewoon naar hier komt om wat te rusten.

Julia

Jij bent toch hier ook en is het van u erg?

Flavie

Och, eigenlijk niet.

Een beetje pijn in mijn... je weet wel....

Julia

Van mij ook eigenlijk niet.

Alleen een beetje pijn in mijn.... je weet wel

Flavie

Allé, zo ziek zijn we nu ook weer niet.

Eens bij de dokter gaan, een paar pilletjes en alles in weer in orde.

Julia

Het zal de leeftijd zijn zeker.

Flavie

Spreek voor je zelf hé.

Ik ben nog niet zo oud zulle.

Julia

Jij bent toch ook al een eind in de zestig?

Flavie

Ja, één en zestig.

Julia

Wel, zoals ik zei, een eind in de zestig.

Flavie

Is dat voor jou een eind in de zestig?

Julia

Och het doet er toch niet toe, ik ben twee en zestig en ik vind dat al een hele eind in de zestig.

Flavie

Het zal het maar geloven zeker?

(Flavie trekt een raar gezicht)

Julia

K'ga hier eens in dat boekje kijken.

(Ze neemt een boekje van de tafel – dan komt Miesten binnen, hij zit met ze been in de gips – zet de stoel waar Flavie en Julia over gevallen zijn opzij en huppelt dan twee stoelen voorbij Flavie. De stoel waar hij zich neerzet staat het dichtst bij de deur van het dokterskabinet – Flavie en Julia bekijken hem dan en zeggen dan samen ...)

Flavie – Julia

Over de stoel gevallen?

(Miesten bekijkt nors de twee dames en zegt niets)

Flavie

Je moet je niet generen zulle.

Wij zijn er ook over gevallen.

Julia

Maar wij hebben niets gebroken.

Flavie

Wij zijn van het sterke geslacht.

Julia

Alle, dat denken wij toch.

T'is toch waar hé Flavie

Flavie

Ja, t'is waar.

En nog iets... ik was hier de eerste zulle.

Je moet nu niet de eerste stoel pakken aan de deur van de dokter.

(Miesten bekijkt haar alsof hij het hoort donderen en kijkt dan strikt voor zich uit)

Julia

Ook een goede dag.

Miesten

hmmm

Flavie

Niet wel gezind geloof ik?

Met het verkeerde been uit bed gestapt.

Miesten

Neen

Flavie

Oei, het kan nog spreken ook.

Julia

Dat was een goeie

Flavie

Wat?

Van dat spreken?

Julia

Neen, van dat verkeerde been.

Miesten

Ik kan daar niet om lachen.

Flavie

Het was maar een grapje

Miesten

En toch kan ik er niet mee lachen.

Julia

Ik eigenlijk ook niet.

Maar men moet horen van wie het komt.

Flavie

Zeeeeeeg, je moet nu niet doen alsof jij nooit eens lacht men een ongelukje.

Het leven is niet altijd rozenschijn en manegeur zei mijn vader zaliger.... En die was een rare.

Miesten

Jij bent ook een rare.

Het is niet rozenschijn en manegeur, maar het is rozengeur en maneschijn.

Flavie

Ja, zeg... een mens kan zich weleens vergissen hé.

Mijn vader zaliger zei altijd....

Miesten

Ik weet het al.

Flavie

Wat weet jij al?

Miesten

Dat je vader een rare was.

Flavie

Ach dat.

En van wie weet jij dat?

Miesten

Niet van de dokter...

Flavie

Ja, zeg... als je het niet wil zeggen, dan moet je zwijgen.

Miesten

Ja, want spreken is zilver en zwijgen is goud.

Flavie

Van wie heb je dat gehoord?

Miesten

Van een rare vent.

Flavie

Zoals mijn vader zaliger?

Miesten

Dat heb ik niet gezegd, maar het zou best kunnen.

Flavie

Neen, dat heb jij niet gezegd, maar ik ook niet.

(Ze kijkt verder in haar boekje)

Julia

Ja Flavie, hij zegt niet veel, maar als hij iets zegt dan is het er bovenop.

Flavie

Wat is dat hier warm zeg.

Zou hij niet beter een airco plaatsen?

Miesten

Buiten is het nog warmer.
Hier binnen gaat het nog.

Julia

(Julia haalt haar breiwerk boven)

Ik ga een beetje breien.

Flavie

Wat brei je?

Julia

Een trui.

Je ziet dat toch?

Miesten

Hm... een trui breien midden in de zomer.

Dat doet alleen gekke mensen.

Julia

Wel ik ben gek, maar ik weet dat mijne gust deze winter een warme trui zal hebben.

Zo zal hij niet rap verkoudend worden.

Miesten

Ik word nooit verkouden.

Julia

Neen?

Dat kan best zijn, maar mijne Gust heeft nog nooit zijn been gebroken.

Miesten

Och,...hmmmm.

Flavie

(kijkt voortdurend in haar boekje)

Zeg, Julia?

Je moet nu eens luisteren... weer een BV (*Bekende Vlaming*) die gaat scheiden.

Ze doen dat tegenwoordig aan de lopende band.

Julia

Je hoort tegenwoordig niets anders dan scheiden en hertrouwen.

Ze hokken gelijk de konijnen.

Flavie

En hier.... Je moet dat nu eens lezen... twee mannen die met elkaar gaan trouwen....

In wat voor een wereld leven wij nu eigenlijk....

(Zij kijkt naar Miesten)

Zeg.... Hoor je me niet?

Miesten

Ik hoor je, maar ik trek me daar niets van aan en ik lees nooit zulke boekjes.

Het zijn toch maar allemaal roddels.

En daarbij dat is een oud boekje.

Flavie

Een oud boekje???

Hoe weet jij dat?

Julia

Ja, hoe weet jij dat?

Daarnet zei je dat je nooit geen boekjes leest.

Miesten

En toch is het een oud boekje.

Julia

Ben je daar zeker van?

Miesten

Dat is toch niet moeilijk om te weten?

Flavie

Neen?

En waarom niet als ik het mag vragen?

Miesten

Wel je leest daar dat er twee mannen gaan trouwen.

Ze zijn vorige maand alweer gescheiden en die BV is al twee weken hertrouwd.

Flavie

Het is toch niet waar zeker?

(Ze kijkt op de cover van het boekje en ziet de datum staan)

Nu je het zegt, dat boekje is al twee maanden oud.

Miesten

Ik heb het toch gezegd.

Maar ja, niemand luistert naar mij.

Flavie

Je hebt gelijk en als je gelijk hebt dan heb je gelijk zei mijn vader zaliger en dat was een....

Miesten

Rare.

Flavie

Juist.

Tegenwoordig veranderen die vedetten van vrouw alsof het niets is.

Vandaag zijn ze verliefd en kan er niets mis gaan en een week later zien ze een andere liever.

Miesten

De vrouwen veranderen ook van man alsof het niets is.

Flavie

Kan wel zijn maar de mannen veranderen toch rapper van vrouw dan de vrouwen van man.

Miesten

Dat denk je maar.

Ik geloof daar niets van.

Julia

Maar zeg nu eens, hoe weet jij dat?

Miesten

Dat gaat je niet aan.

En val me nu niet meer lastig.

Julia

Hola, meneer is in zijn gat gebeten.

(Ondertussen komt Fientje binnen – heel sexy gekleed)

Fientje

Hier zie... daar zie... wie we hier hebben.

Onze Miesten.

En hoe gaat het?

Miesten

Ik heb mijn

Flavie - Julia

.... ook een goede dag

(Fientje doet alsof ze het niet hoort)

Fientje

Niet zo goed geloof ik.
Och arme, onze Miesten heeft ze voetje gebroken.

Miesten

Neen, mijn been.

Flavie - Julia

Ook een goede dag
(Fientje doet alsof ze het weer niet hoort)

Fientje

En zijn beentje ook.
Ocharme Miesten.
Dat moet toch pijn doen?
Nietwaar?

Miesten

Niet zo erg meer.
(Zij wringt een beetje aan zijn voet)
AUW....

Fientje

Zie je wel.
Ik heb het gezegd hé.
(Ze zet zich nu tussen Flavie en Miesten)

Flavie

Ook een goede dag.

Fientje

Och sorry, ik deed het niet opzettelijk.

Flavie - Julia

Ook een goede dag

Fientje

Ik heb jullie wel gehoord maar ja.... Ik was bezig met Miesten.
Allé ook een goede dag.
Is de dokter al bezig?

Miesten

Niet dat ik weet.

Julia

Niet dat ik weet.

Flavie

Niet dat ik het weet.

Ik was hier de eerste en ik heb de dokter nog niet gezien.

Fientje

Ken jij Miesten?

Flavie

Natuurlijk ken ik hem niet.

Fientje

Ach zo.

En ken je mij?

Flavie

Neen, jou heb ik ook nog nooit gezien, maar dat is niet erg zulle.

Een mens kan toch niet iedereen kennen hé.

Fientje

Dat is dan jammer, want ik.....

Miesten

Sttttt

Fientje

Ik wilde zeggen.....

Miesten

Stttttt, zwijg toch eens.

Ik geloof dat ik iets hoor.

Ik denk dat de dokter zal beginnen.

Fientje

Het zou tijd beginnen te worden, want ik heb niet veel geduld.

Flavie

Nochtans is geduld een mooie deugt.

Fientje

Wie zegt dat?

Miesten

Haar vader zaliger en dat was een rare

Flavie

Neen, dat heeft hij niet gezegd.

Dat komt van mijn moeder zaliger.

Miesten

En was dat ook een rare?

Flavie

Je moet daar niet mee lachen.

Mijn moeder was geen rare, want mijn vader zaliger zei, dat twee rare in één huis niet zo goed was.

Fientje

Dan moet jou vader een hele rare geweest zijn.

Miesten

Hoe kan je het weten.

(iedereen zit nu stil en zwijgt..... na een tijdje geven ze elk een zucht van verveling)

Fientje

Wat ben je aan het breien?

Julia

Een trui voor mijne Gust

Fientje

Je Gusten zal deze winter wel heel warm hebben.

Julia

Daarvoor doe ik het.

Zie je Miesten, Fientje heeft dat direct door dat het voor de volgende winter is.

Miensten

Hmmmm

Julia

Zeg Miesten, ik dacht dat je iemand hoorde?

Miesten

Dat dacht ik ook, maar ik zal verkeerd gehoord hebben zeker.

Een mens kan zich weleens vergissen.

Julia

Het is niet alleen aan je been, maar ook aan je oren.

Fientje

Wat ben je aan het lezen?

Flavie

O, niet veel raars.

Alleen dat er weer een man zijn vrouw heeft gedumpt.

Fientje

Vermoord?

Flavie

Maar neen zotteke.

Hij heeft een andere leren kennen.

Fientje

Mag ik eens zien wie dat is?

Flavie

Wacht, ik ga eens zoeken waar het stond.

(Flavie zoek en toont dan de bladzijde waar ze het heeft gelezen was)

Hier, kijk maar.

Fientje

Och, het is die maar.

Flavie

Ken je die misschien?

Miesten

Ze kent iedereen.

Fientje

Niet iedereen hé, Miesten.

Ik ken er wel veel, maar niet iedereen.

Flavie

Van waar ken je die?

Fientje

Ewel, van uit de boekjes.

Ik lees veel in die boekjes, dat zijn mijn favorieten.

Flavie

Aaa, daarvan.

(Er klink een muziekje van een gsm – Fientje zoek in haar handtas)

Miesten

Alle, het werd tijd, hij gaat beginnen.

Hij heeft zijn radio aangezet.

Fientje

Neen, dat is mijn gsm.

(Ze heeft hem gevonden en antwoord)

Allo

Heyyyyyyyyyy, dag baaaaabyyyyyy.

Wat heb ik blij je te horen, baby.

Hoe gaat het?

Neen, met mij gaat alles goed, prima zelfs, ik zit bij de dokter.

Maar neen, baby, ik bedrieg je niet met de dokter.

Ik zit in de wachtzaal van de dokter.

....

En hoe gaat het met jou?

Dat hoor ik graag.... Allé volgens de omstandigheden dan toch.

Ja.... Tot nogeens hé, baby....

(Ze stopt haat gsm weg)

....

Dat was mijn baby.

Flavie

Dat heb ik gehoord

Miesten

Ik ook.

Julia

En hoe oud is je baby?

Fientje

Och, ik denk.... Een jaar....

Flavie

Weet je dat niet?

Miesten

Neen, ze weet het niet.

Fientje

Jawel, hij is.....

Julia

Ach, het is een jongentje?

Fientje

Heila, je denk toch niet dat ik een lesbienne bent?

Flavie

Je spreek toch over je baby?

Fientje

Natuurlijk, hij is 24 jaar.

Miesten

24 jaar?

Dat is toch geen baby meer?

Fientje

Neen, het is mijn verloofde en ik zeg altijd baby tegen hem.

En hij heeft dat nodig in die omstandigheden.

Flavie

Omstandigheden?

Wat bedoel je daarmee?

Fientje

Het is moeilijk uit te leggen.

Julia

Je kan toch proberen?

Flavie

Ja, je kan toch proberen en moeilijk gaat ook.

Fientje

Het zit namelijk zo.....

Eigenlijk weet ik niet of in het zal vertellen.

Flavie

Maar natuurlijk ga dat vertellen.

Julia

Wij zullen er niet mee lachen.
Of is het om te lachen?

Fientje

Maar neen.
Neen.... Ik weet het niet...

Flavie

Alle kom, vertel het..

Julia

Komaan, wij zijn nieuwsgierig.

Miesten

Dat hebben we al gehoord.

Fientje

Alle, maar niet lachen hé.

Flavie – Julia

Op onze eerste communie zieltje.

Miesten

Hmmmm... en dat moeten wij geloven.

Flavie – Julia

Zwijgen.

Fientje

Alle dan.
Mijn baby zit in de gevangenis.

Flavie – Julia

IN DE GEVANGENIS?????

Fientje

Ja, in de gevangenis, maar het is niet erg hoor.

Flavie

Niet erg zeg je.

Ik vind als je in de gevangenis zit dat het heel erg is.

Miesten

Hij zal zeker niets gedaan hebben?

Hij zal daar zeker onschuldig zitten?

Flavie

Misschien heeft hij maar en snoepje gestolen.

Julia

Of misschien twee snoepjes.

Fientje

Veel erger.

Flavie – Miesten

VEEL ERGER???

Fientje

Zoals ik zei, veel erger.

(Flavie zet haar een stoel verder dan Fientje)

Flavie

Toch geen moord zeker?

Julia

Of een bank overval?

Of een bankroof?

Miesten

Dat is hetzelfde.

Een bankroof of een bankoverval, dat is hetzelfde.

Julia

Of.... Of.... Of een grote diefstal...

Flavia

Ja, met geweld of zoiets.

Miesten

Alle, de dames zijn weer aan het fantaseren.

Julia – Flavie

Zeeeeeg

Fientje

Neen, zo erg is het niet.

(Flavie en Julia zuchten en Flavie zet zich terug op de stoel naast Fientje)

Miesten

Oef, gelukkig maar.

Flavie

Alle, vertel.

Wat is er gebeurd?

Fientje

Ewel, ik ga het eens vertellen.

Flavie – Miesten

WIJ LUISTEREN.

Fientje

Op een morgen – het was gesneeuwd – kwam baby buiten met de vuilnisbak.

Hij liep naar de straat en oeps hij gleed uit.

Julia

Lag er daar een banaan misschien?

Flavie

Of...of... hondenpoep?

Fientje

Neen, het was door de sneeuw natuurlijk.

Flavie

Gelukkig maar.

Julia

Wat? Hoe? Gelukkig maar.

Flavie

Een mens zou ze been nog kunnen breken over een bananenschil.

Julia

Dat is nog waar ook.

Of misschien zijn rug Of zijn arm...

Miesten

Ja het is al genoeg hé.

Flavie

Maar, daarvoor steek men toch niemand in de gevangenis.

Fientje

Natuurlijk niet, maar op datzelfde moment kwam er een auto aangereden en die botste met geweld tegen de vuilnisbak.

Miesten

Daarvoor steekt men ook niemand in de gevangenis.

Flavie

Neen, daarvoor niet.

Er moet nog iets geweest zijn.

Fientje

Natuurlijk was er nog iets.

Alle, om een lang verhaal kort te maken, die auto is door de slag tegen de vuilnisbak tegen een boom gereden.

Miesten

Die bestuurder bedoel je?

Fientje

Ja, de bestuurder reed met zijn auto tegen een boom en die was dood.

Flavie

Wie? Die boom?

Fientje

Neen de bestuurder was dood.

Julia

Ach, dat.

WABLIEF?

Was hij dood?

Fientje

Morsdood.

Miesten

Maar daarvoor vliegt men toch ook niet in de gevangenis?
Je baby ... al je lief kon daar toch niets aan doen

Fientje

Neen, natuurlijk niet, maar de dame die naast de bestuurder zat was een oud lief van mijn baby en die heeft verklaard dat hij het opzettelijk gedaan heeft.

Julia

Tegen die boom gereden?

Hoe dit afloopt..!?